Dosarul nr. 2ri-44/2026 I instanţă
Nr. PIGD 2-26057954-05-2ri-12102026 judecător Daniliuc Cristina
judecătoria Cahul
sediul central

Î N C H E I E R E

17 noiembrie 2026
mun.Comrat

Completul de judecată al Curţii de Apel Sud, sediul Comrat
în componenţa:
președintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Hudoba Valeri și Colev Grigori

judecând în conformitate cu prevederile art.426 din Codul de procedură civilă, fără participarea părților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de către avocatul Botnari Andrei în interesele Î.C.S. „Agrimatco-Service” S.R.L. împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 08 septembrie 2026, adoptată în cadrul cauzei de insolvabilitate față de debitorul Gospodăria Țărănească „Marcu Dragoș Stelian” s. Enichioi, prin care a fost restituită cererea de alăturare a debitorului Î.C.S. „Agrimatco-Service” S.R.L. la cererea introductivă,

C O N S T A T Ă :

La data de 08 mai 2026, creditorul Societatea cu Răspundere Limitată „Vadalex-Agro” a depus la Judecătoria Cahul (sediul Central), cererea introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate faţă de Gospodăria Țărănească (de fermier) „Marcu Dragoș Stelian” s. Enichioi. (vol.I, f.d.4-11)

În motivarea cererii indică asupra faptului că, între Societatea cu Răspundere Limitată „Vadalex-Agro", în calitate de vânzător, şi Gospodăria Țărănească (de

fermier) „Marcu Dragoș Stelian” s. Enichioi, în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare - cumpărare cu plată la termen nr. 11 NP-TC din 09 aprilie 2024, prin care „vânzătorul se obligă să vândă marfa indicată în anexele contractului/ale facturilor fiscale, iar cumpărătorul se obligă să primească și să achite marfa în termenii stabiliți de prezentul Contract."

Menționează, că în baza acestui contract, Societatea cu Răspundere Limitată „Vadalex-Agro" a livrat marfă în sumă de 523.888,28 lei, fapt confirmat prin facturile fiscale. Cu toate acestea, Gospodăria Țărănească (de fermier) „Marcu Dragoș Stelian” s. Enichioi, nu a respectat condițiile de plată și nu a achitat nimic din datoria acumulată.

Susține, că urmare a neexecutării obligațiilor contractuale şi ţinând cont de toate circumstanțele produse până la data prezentei, debitorul datorează creditorului suma de 523.888,28 lei, cu titlu de sumă de bază conform actului de verificare. Or, potrivit pct. 7.2 al contractului sus menționat, întârzierea de către cumpărător a termenelor de achitare a mărfurilor atrage după sine fixarea penalității în mărime de 0,7%, din suma mărfurilor neachitate, pentru fiecare zi de întârziere. Astfel, în baza acesteia s-a calculat o penalitate, în valoare de 2.027.971,53 lei, conform calculului, realizat în baza metodologiei de calcul stabilit prin intermediul sistemului PROLEX.

Atestă, că întrucât debitorul nu şi-a onorat integral obligațiile ce decurg din contractul menționat, creanţa totală restantă rezultată din acest contract constituie suma de 2.551.859,81 lei, compusă din suma de 523.888,00 lei cu titlu de datorie de bază și suma de 2.027.971,53 lei, cu titlu de penalitate contractuală, situație care a determinat creditorul să înainteze prezenta cerere în vederea valorificării drepturilor sale legitime.

În aceste circumstanțe reține, că Gospodăria Țărănească (de fermier) „Marcu Dragoș Stelian” s. Enichioi întârzie să execute obligația sa pecuniară față de S.R.L. „Vadalex-Agro" în baza contractului sus menţionat - cu o perioadă ce depăşeşte termenul de 60 zile prevăzut de Legea Insolvabilității nr.149/2012, ca urmare incapacitatea de plată a debitorului este prezumată și există temei general pentru intentarea procesului de insolvabilitate.

Astfel consideră, că interesul legitim al creditorului rezidă în satisfacerea drepturilor sale de creanță, în valoare totală de 2.551.859,81 lei, compusă din suma de 523.888,00 lei cu titlu de datorie de bază şi suma de 2.027.971,53 lei, cu titlu de penalitate contractuală.

Indică, că potrivit datelor din extras, debitorul are sediul în raionul Cantemir, satul Enichioi, MD-7324, adresă la care a fost expediate notificările.

Astfel consideră, că debitorul a fost notificat legal, la sediul înscris în Registrul de Stat al persoanelor juridice.

Aici adaugă faptul, că legea stabilește că orice creditor care a notificat în prealabil debitorul este îndreptățit să formuleze o cerere introductivă dacă are un interes legitim în intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului său, își poate argumenta creanțele și temeiurile de intentare a procesului de insolvabilitate, precum şi anexează, inter alia, documentele ce adeveresc mărimea şi scadența datoriilor debitorului față de creditor. Creditorul este în drept să depună cererea introductivă numai după epuizarea tuturor posibilităților legale de recuperare a creanței în cadrul procedurii prealabile. Această exigență include, în mod obligatoriu, parcurgerea unui proces de mediere, care urmărește soluționarea amiabilă a litigiului şi evitarea declanșării premature a procedurii de insolvabilitate, ca măsură cu impact major asupra debitorului.

Invocă faptul, că pentru executarea obligației contractuale, creditorul a expediat în adresa debitorului somațiile din 16 februarie 2026 şi 24 martie 2026. Notificările respective au fost recepționate fapt confirmat prin avizele de recepție.

Aduce la cunoștință, că întrucât debitorul nu a întreprins nicio acțiune în vederea stingerii obligațiilor sale, creditorul depus cererea către mediatorul Dorian Pînzaru, prin care a solicitat inițierea procedurii de mediere cu invitarea/informarea debitorului, respectând astfel prevederile art. 20 alin.2 lit. d) al Legii nr. 149 din 29 iunie 2012. Mediatorul Dorian Pînzaru i-a prezentat debitorului, notificarea prin care i-a adus la cunoștință că creditorul a inițiat procedura de mediere, şi prin care mediatorul a acordat un termen de 3 zile pentru exprimarea poziției acestuia. Notificarea mediatorului debitorul a recepționat-o, însă acesta nu a reacționat cu un răspuns. Având în vedere că părțile nu au ajuns la un anumit numitor comun cu privire la soluționarea pe cale amiabilă, mediatorul Dorian Pînzaru, în lipsa părților a constatat imposibilitatea părților de a ajunge la un acord şi a stabilit încetarea procesului de mediere între părți prin procesul-verbal privind încetarea procesului de mediere. Acest demers corespunde pe deplin cerinţelor art. 20 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 149/2012, care impune creditorului obligația de a parcurge procedura prealabilă de recuperare a creanței înainte de sesizarea instanţei.

Prin urmare, notificarea prealabilă a debitorului, dovada recepționării acesteia, cererea de inițiere a medierii, notificarea mediatorului și procesul-verbal

de încetare a medierii constituie, în mod cumulativ, înscrisuri care atestă parcurgerea procedurii prealabile de recuperare a creanței, în sensul şi cu finalitatea impusă de art. 20 alin. (2) din Legea insolvabilității nr. 149/2012.

În aceste condiții consideră, că sunt întrunite toate cerințele legale de formă pentru depunerea cererii introductive de intentare a procesului de insolvabilitate, neputând fi reținută vreo pretinsă neexecutare a procedurii prealabile din partea creditorului.

Face trimitere la recomandările CSJ nr. 54 cu privire la aplicarea corectă a normelor procedurale despre citarea participanţilor la proces, „persoanele juridice se identifică după sediu, și orice documente și scrisori intrate la sediu se consideră recepționate de către persoana juridică. Or, persoana juridică se consideră constituită în momentul înregistrării acesteia (art. 179 Cod civil al RM), stabilirea şi schimbarea sediului fiind opozabile terților din momentul înregistrării de stat (art. 183 Cod civil al RM).

În vederea prevenirii modificării stării bunurilor debitorului, a solicitat instanței de insolvabilitate aplicarea față de debitor a măsurilor de asigurare prevăzute de art. 24 al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, cu numirea administratorului autorizat Adrian Panciuc, deținător al Autorizației nr. 98 din 14 ianuarie 2015 în calitate de administrator provizoriu, administrator al insolvabilității/lichidator. Or, potrivit art. 63 alin. (4) Legea insolvabilității nr. 149/2012, „la etapa intentării procedurii, instanța de insolvabilitate desemnează candidatura administratorului provizoriu, administratorului insolvabilității sau a lichidatorului, propusă de creditorul care a inițiat procedura."

Prin urmare concretizează că, creanţa deținută de Societatea cu Răspundere Limitată „Vadalex-Agro" față de Gospodăria Țărănească (de fermier) „Marcu Dragoş Stelian" s. Enichioi, în sumă 523.888,28 lei – sumă de bază care urmează a fi luată în considerare la constatarea insolvabilității debitorului, întrucât reprezintă o creanță principală, certă, lichidă și exigibilă, conform cerințelor art. 10 alin. (1) din Legea insolvabilităţii.

Consideră, că această creanță este indispensabilă pentru evaluarea corectă a situației patrimoniale a debitorului și pentru fundamentarea temeinică a procedurii de insolvabilitate.

Menționează, că Gospodăria Țărănească (de fermier) „Marcu Dragoş Stelian" s. Enichioi a depășit cu mult termenul de 60 zile prevăzut de Legea insolvabilității nr. 149/2012 pentru executarea obligațiilor pecuniare scadente,

incapacitatea de plată a debitorului este prezumată, fiind întrunite condițiile generale pentru intentarea procesului de insolvabilitate.

În susținerea celor expuse, invocă dispozițiile art. 10, art. 12, art. 18-21, art. 24-27 din Legea insolvabilității nr. 149/2012, precum şi art. 331, 355 și 356 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova și solicită admiterea prezentei cereri spre examinare; intentarea procesului de insolvabilitate faţă de Gospodăria Țărănească (de fermier) „Marcu Dragoş Stelian" s. Enichioi, cod fiscal ***** cu sediul în raionul Cantemir, satul Enichioi, MD-7324; numirea în calitate de administrator provizoriu/lichidator al Gospodăriei Țărănești (de fermier) „Marcu Dragoş Stelian" s. Enichioi, pe administratorul autorizat Adrian Panciuc, deținător al Autorizației nr. 98 din 14 ianuarie 2015 cu atribuțiile și drepturile prevăzute de art. 66 din Legea insolvabilității; obligarea debitorului să prezinte administratorului provizoriu toată documentația şi evidența contabilă, inclusiv lista creditorilor; admiterea şi validarea creanței chirografare de rangul V- în sumă de 525.088,28 lei (ce este formată din 523.888,00 lei cu titlu de datorie de bază; 1.000,00 lei cu titlu de taxă de stat; 200,00 lei cu titlu de taxă de timbru) şi de rangul VI în sumă de 2.027. 971,53 lei (cu titlu de penalități contractuale); în cazul contestării creanțelor S.R.L. „Vadalex-Agro" solicită validarea cu titlu provizoriu a creanței chirografare de rangul V- în sumă de 525. 088,28 lei (ce este formată din 523.888,00 lei cu titlu de datorie de bază; 1.000,00 lei cu titlu de taxă de stat; 200,00 lei cu titlu de taxă de timbru) şi de rangul VI în sumă de 2.027.971,53 lei (cu titlu de penalități contractuale).

Prin încheierea Judecătoriei Cahul (sediul Central) din 11 mai 2026, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul Societatea cu Răspundere Limitată „Vadalex-Agro” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de Gospodăria Țărănească (de fermier) „Marcu Dragoș Stelian” s. Enichioi, cod fiscal ***** cu sediul în raionul Cantemir, satul Enichioi. Totodată, fiind aplicate și măsuri de asigurare: a) se numește administratorul autorizat Adrian Panciuc, deținător al autorizației nr. 98 eliberată la data de 14 ianuarie 2015, în calitate de administrator provizoriu al Gospodăriei Țărănești (de fermier) „Marcu Dragoş Stelian" s. Enichioi, cod fiscal ***** cu sediul în raionul Cantemir, satul Enichioi, MD-7324; b) se ridică dreptul lui Dragoș Marcu de la administrarea Gospodăriei Țărănești (de fermier) „Marcu Dragoş Stelian" s. Enichioi; c) se instituie perioada de observație, începând cu data adoptării prezentei încheieri; d) se aplica sechestru pe bunurile (inclusiv hârtiile de valoare),

conturile bancare ce aparţin debitorului Gospodăria Ţărănească (de fermier) „Marcu Dragoş Stelian" s. Enichioi, cod fiscal ***** cu drept de proprietate şi pe corespondența comercială; e) se suspendă urmăririle individuale ale creditorilor şi executările silite asupra bunurilor debitorului, precum şi curgerea prescripției dreptului de a cere executarea silită a creanţelor acestora contra debitorului; e) se interzice debitorului înstrăinarea bunurilor sale, iar în cazul bunurilor perisabile sau celor ce își pierd iminent valoarea se obligă a solicita acordul prealabil al administratorului provizoriu. (vol.I, f.d.40-41)

La data de 08 septembrie 2026, avocatul Botnari Andrei în interesele Î.C.S. „Agrimatco-Service" S.R.L. a înaintat cerere de alăturare la cererea introductivă înaintată de S.R.L. „Vadalex-Agro" față de G.Ț. „Marcu Dragoș Stelian". (vol.I, f.d.174-175)

Prin încheierea protocolară instanței din 08 septembrie 2026, s-a dispus restituirea cererii de alăturare a debitorului Î.C.S. „Agrimatco-Service" S.R.L., deoarece nu întrunește condițiile unei cereri introductive în partea incapacității de plată care se prezumă atunci când debitorul înregistrează față de un singur creditor datorii în sumă de peste 10 salarii medii pe economie și se află în întârziere de plată mai mult de 60 de zile, cu posibilitatea depunerii acesteia în condiţii generale. (vol.I, f.d.206)

La data de 29 septembrie 2026, nefiind de acord cu încheierea protocolară a Judecătoriei Cahul, sediul Central din 08 septembrie 2026, avocatul Botnari Andrei în interesele Î.C.S. „Agrimatco-Service" S.R.L., a declarat recurs asupra acesteia în care a solicitat admiterea prezentului recurs, casarea încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 08 septembrie 2026, ca fiind neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor Legii insolvabilității, admiterea spre examinare a cererii de alăturare depuse de Î.C.S. „Agrimatco-Service" S.R.L, la cererea introductivă înaintată de S.R.L. „Vadalex-Agro" față de G.Ț. „Marcu Dragoș Stelian", cu înaintarea creanței recurentului spre verificare potrivit art. 29 din Legea insolvabilității și remiterea cauzei spre examinare Judecătoriei Cahul, sediul Central, cu obligarea acesteia de a examina cererea de alăturare în condițiile art. 28 alin. (6) din Legea insolvabilității, fără instituirea unei condiții valorice care nu este prevăzută de lege. (vol.II, f.d.1-6)

În motivarea recursului a menționat că până la momentul depunerii prezentului recurs, încheierea contestată nu i-a fost comunicată și nu a recepționat copia actului judecătoresc. La data de 14 septembrie 2026, recurentul a fost

informat prin intermediul poștei electronice doar cu privire la poziția instanței și la soluția de restituire, fără ca mesajului să-i fie anexată încheierea propriu-zisă. Acest fapt rezultă inclusiv din cererea depusă anterior pentru eliberarea încheierii, în care s-a solicitat expedierea actului la adresa electronică a avocatului, însă până la moment nu a recepționat un răspuns.

În aceste condiții, consideră că recursul este formulat în termen, întrucât, potrivit art. 8 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, termenul de recurs curge de la comunicarea încheierii. În lipsa comunicării efective a actului judecătoresc, termenul nu poate fi considerat început prin simpla informare despre poziția instanței, în condițiile în care recurentului nu i-a fost pus la dispoziție actul pe care să îl poată contesta în mod efectiv.

Indică că din informația comunicată, rezultă că instanța de insolvabilitate a considerat că cererea de alăturare trebuie să întrunească condițiile unei cereri introductive, inclusiv sub aspectul incapacității de plată prezumate atunci când debitorul are față de un singur creditor datorii de peste 10 salarii medii pe economie și se află în întârziere de plată mai mult de 60 de zile. În raport cu această interpretare, instanța a apreciat că cererea de alăturare nu întrunește condițiile necesare și a restituit-o, indicând posibilitatea depunerii acesteia în condiții generale.

Consideră că această abordare confundă două instituții procedurale distincte: cererea introductivă a creditorului, reglementată de art. 18-20 din Legea insolvabilității, și alăturarea unui creditor la o cerere introductivă deja admisă spre examinare, reglementată expres de art. 28 alin. (6). Pentru etapa de observație, legiuitorul a instituit o procedură specială, menită să permită celorlalți creditori să își valorifice drepturile în cadrul procesului deja pornit.

Potrivit art. 28 alin. (6) din Legea insolvabilității, în cel mult 30 de zile de la notificarea efectuată conform art. 26, creditorii prezintă o referință la cererea introductivă, prin care se opun intentării procesului de insolvabilitate ori se alătură cererii creditorului inițial prin înaintarea creanțelor asupra patrimoniului debitorului. Norma nu instituie, pentru creditorul care se alătură, o condiție valorică minimă a creanței.

Textul legii este clar: la această etapă creditorul are două opțiuni procesuale - să se opună intentării procesului de insolvabilitate sau să se alăture cererii creditorului inițial, înaintându-și creanța asupra patrimoniului debitorului. În niciuna dintre aceste ipoteze art. 28 alin. (6) nu condiționează dreptul creditorului

de atingerea unui anumit cuantum al creanței.

Prin urmare, susține că prin impunerea unei limite valorice care nu este prevăzută de art. 28 alin. (6), instanța a adăugat la lege o condiție suplimentară. Or, o condiție care limitează exercitarea unui drept procedural trebuie să rezulte din textul legii și nu poate fi creată pe cale de interpretare extensivă în defavoarea creditorului.

Menționează că în redacția aplicabilă în prezenta cauză, art. 2 din Legea insolvabilității definește incapacitatea de plată ca situația financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a-și executa obligațiile pecuniare scadente. Aceeași normă prevede că incapacitatea de plată este prezumată atunci când debitorul înregistrează datorii față de un singur creditor în sumă de peste 10 salarii medii pe economie și este în întârziere de plată mai mult de 60 de zile.

Folosirea de către legiuitor a noțiunii „se prezumă” este esențială. Pragul de 10 salarii medii pe economie constituie criteriul legal pentru operarea prezumției, nu o definiție exhaustivă și exclusivă a incapacității de plată. Incapacitatea de plată rămâne situația financiară reală a debitorului, care poate fi demonstrată prin probele admisibile în procedura de insolvabilitate.

Prin urmare, chiar dacă, într-o anumită situație, creditorul nu poate beneficia de prezumția legală instituită de art. 2, aceasta nu înseamnă că legea îi interzice să demonstreze, prin alte probe pertinente și concludente, că debitorul este în imposibilitate de a-și executa obligațiile pecuniare scadente. A interpreta contrariul ar transforma o prezumție într-o condiție constitutivă a incapacității de plată, ceea ce textul legii nu spune.

În speță, menționează că cuantumul datoriei de bază a debitorului față de recurent constituie 143 163,44 lei. Pentru anul 2026, salariul mediu lunar pe economie prognozat este de 17 400 lei, astfel încât pragul de 10 salarii medii este de 174 000 lei. Faptul că această creanță nu atinge pragul prezumției nu poate conduce, prin el însuși, la concluzia că debitorul este capabil să își execute obligațiile. Chestiunea trebuie analizată prin prisma tuturor probelor prezentate.

Totodată, art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea insolvabilității exclude penalitățile și alte sancțiuni financiare aferente neexecutării obligațiilor din calculul folosit la constatarea insolvabilității. Din acest motiv, recurentul se întemeiază în primul rând pe creanța principală de 143 163,44 lei și pe ansamblul împrejurărilor care demonstrează neexecutarea obligațiilor scadente.

Indică că este relevant și faptul că art. 10 alin. (2) stabilește incapacitatea de

plată ca temei general de intentare a procesului de insolvabilitate, iar art. 20 alin. (2) lit. a) impune anexarea documentelor care justifică temeiul intentării, fără a institui, pentru etapa alăturării reglementată de art. 28 alin. (6), o limită valorică distinctă.

Susține că prin cererea de alăturare depusă la 08 septembrie 2026, Î.C.S. „Agrimatco-Service" S.R.L, a înaintat creanța principală în mărime de 143 163,44 lei, rezultată din mărfurile livrate debitorului și neachitate, precum și creanța accesorie reprezentând penalitatea contractuală. Contractele de vânzare-cumpărare, facturile fiscale, actul de verificare și celelalte înscrisuri anexate demonstrează originea, existența, cuantumul și scadența creanței.

Din actele depuse rezultă că mărfurile au fost efectiv livrate, că obligațiile de plată au devenit scadente anterior examinării cererii introductive și că debitorul nu a stins integral creanța principală. Recurentul a întreprins inclusiv măsuri prealabile pentru recuperarea creanței, inclusiv notificarea debitorului și inițierea procedurii de mediere.

Prin urmare, în cauza de față nu se solicită instanței să constate incapacitatea de plată exclusiv prin aplicarea automată a prezumției de la art. 2 a Legii insolvabilității. Se solicită examinarea ansamblului probator și constatarea faptului că neexecutarea obligațiilor scadente, durata întârzierii, valoarea creanței, lipsa achitării acesteia și conduita debitorului reprezintă elemente relevante pentru aprecierea stării financiare reale a debitorului.

Relevă că un element esențial al cauzei îl constituie faptul că creditorul care a depus cererea introductivă inițială, S.R.L. „Vadalex-Agro", a încheiat o tranzacție cu debitorul. Potrivit art. 31 alin. (2) din Legea insolvabilității, renunțarea la cererea introductivă nu privează persoanele care s-au alăturat acestei cereri de dreptul de a solicita examinarea pricinii în fond.

Așadar, legiuitorul a reglementat expres situația în care creditorul inițial renunță la cererea introductivă, protejând drepturile creditorilor care s-au alăturat. Această normă ar deveni lipsită de efect practic dacă, înainte de retragerea cererii inițiale, unui creditor alăturat i s-ar impune condiții suplimentare pe care art. 28 alin. (6) nu le prevede.

Mai mult, în speță, retragerea cererii introductive nu a fost determinată de stingerea obligațiilor debitorului, ci de încheierea unei tranzacții. Potrivit informațiilor disponibile recurentului, debitorul nu a stins prin plată obligațiile care au constituit obiectul cererii introductive inițiale, ci a recurs la o tranzacție cu

creditorul inițial. Împrejurarea că debitorul a fost nevoit să soluționeze obligația printr-o tranzacție, în locul executării ei integrale și la scadență, constituie un element circumstanțial relevant pentru aprecierea capacității sale reale de plată.

Desigur, simpla încheiere a unei tranzacții nu constituie, izolată de celelalte probe, o dovadă automată a incapacității de plată. Însă ea nu poate fi ignorată atunci când este coroborată cu neexecutarea creanței recurentului, cu întârzierile de plată și cu existența unei proceduri de insolvabilitate deja inițiate.

Menționează aici și faptul că debitorul urma să negocieze și să încheie o tranzacție cu toți creditorii, inclusiv cu cei care s-au alăturat cererii introductive, iar prin restituirea cererii Î.C.S. „Agrimatco-Service” S.R.L., a fost îngrădit dreptul acestui creditor la un proces echitabil.

Mai mult, faptul că administratorul provizoriu, după efectuarea verificărilor și colectarea informațiilor de la instituții publice și persoane terțe, a propus expres constatarea insolvabilității și intentarea procedurii simplificate a falimentului demonstrează că materialele administrate în perioada de observație depășesc cu mult nivelul probator necesar pentru a susține existența incapacității de plată. Ignorarea acestor constatări la soluționarea cererii de alăturare a condus la o examinare formală și incompletă a situației reale a debitorului.

Prin urmare, chiar dacă s-ar admite ipotetic că recurentul nu poate beneficia de prezumția legală întemeiată exclusiv pe pragul de 10 salarii medii, raportul administratorului provizoriu furnizează probe distincte, obiective și convergente privind existența incapacității de plată. Aceste probe sunt independente de prezumția legală și confirmă că incapacitatea de plată nu este o afirmație abstractă a recurentului, ci o stare financiară constatată în cadrul procedurii de observație de persoana desemnată de însăși instanța de insolvabilitate.

Invocă că deosebit de relevant este faptul că, în concluzia raportului, administratorul provizoriu a reținut expres că incapacitatea de plată a apărut cel târziu la 31.10.2024 și s-a menținut până la data raportului. Administratorul provizoriu a indicat cumulativ: neachitarea continuă a creanței, solduri bancare insuficiente, conturi restricționate, existența unei alte proceduri de executare, diminuarea activelor, capital propriu negativ și nepredarea documentelor contabile. În baza acestor constatări, acesta a propus instanței constatarea insolvabilității și intentarea procedurii simplificate a falimentului față de G.Ț. „Marcu Dragoș Stelian”.

Administratorul provizoriu a constatat diminuarea substanțială a activelor:

de la 3.458.354 lei la începutul anului 2024 la 1.334.743 lei la sfârșitul anului 2024. În același an au fost înregistrate pierderi brute de 650.145 lei, pierderi din activitatea operațională de 929.240 lei și pierdere netă de 704.746 lei. Aceste date, coroborate cu capitalul propriu negativ, datoriile curente și lipsa lichidităților, constituie probe obiective ale deteriorării situației financiare.

Administratorul provizoriu a identificat retrageri de numerar prin cardul business în anul 2025 în cuantum total de 87.900 lei, care nu au fost justificate documentar de debitor. Raportul menționează că, în lipsa justificării, aceste operațiuni pot constitui indicii privind folosirea mijloacelor în alte scopuri decât activitatea economică și diminuarea activului disponibil pentru satisfacerea creanțelor creditorilor. Acest element este relevant pentru aprecierea concretă a capacității de plată și demonstrează de ce analiza nu putea fi redusă la aplicarea mecanică a pragului de 10 salarii medii.

Raportul administratorului provizoriu indică faptul că debitorul a continuat activitatea economică, efectuând livrări și procurări după apariția datoriei scadente. Or, acest fapt nu contrazice incapacitatea de plată. Dimpotrivă, administratorul provizoriu a constatat că mijloacele încasate nu au fost utilizate pentru stingerea creanței scadente față de creditorul care a inițiat procedura. Raportul menționează, între altele, livrări de 1.050.000 lei la 28.10.2024, 90.000 lei la 06.11.2024, 434.483,33 lei în iulie 2025 și ultima livrare identificată la 24.03.2026, în valoare de 92.224 lei cu TVA. Prin urmare, activitatea comercială continuă nu demonstrează capacitatea efectivă de plată, cât timp obligațiile exigibile rămân neachitate.

Administratorul provizoriu a stabilit că situația financiară a debitorului este caracterizată de un capital propriu negativ de 1.582.779 lei și datorii curente de 3.158.200 lei. Chiar dacă pentru anul 2025 a fost declarat un rezultat contabil pozitiv de 514.941 lei, raportul explică în mod expres că acest rezultat nu înlătură incapacitatea de plată, întrucât debitorul nu dispune de lichidități suficiente, iar obligațiile scadente nu au fost executate. Prin urmare, simpla existență a unui profit contabil într-un anumit exercițiu financiar nu poate fi confundată cu existența disponibilităților necesare pentru plata datoriilor exigibile.

Raportul relevă că debitorul dispunea, la momentul verificării, de numai 9.000 lei în conturile bancare, în timp ce existau obligații neachitate semnificative. Administratorul provizoriu a calificat acest sold drept vădit insuficient pentru stingerea creanțelor. Totodată, conturile bancare erau supuse restricțiilor, iar din

actele executorului judecătoresc rezultă existența unei proceduri de executare în beneficiul S.R.L. „Diazchim”, în sumă de 191.955,50 lei. Raportul precizează expres că existența acestei executări confirmă dificultăți de plată față de mai mulți creditori și întărește concluzia privind caracterul persistent al incapacității de plată.

Administratorul provizoriu a constatat expres că față de G.Ț. „Marcu Dragoș Stelian” sunt întrunite temeiurile legale pentru intentarea procesului de insolvabilitate, temeiul principal fiind incapacitatea de plată. Administratorul provizoriu a concluzionat că această stare s-a menținut și este confirmată de ansamblul datelor economico-financiare.

Invocă că un aspect deosebit de important, care confirmă în mod obiectiv temeinicia cererii recurentului, îl constituie Raportul administratorului provizoriu privind executarea măsurilor de asigurare și rezultatele perioadei de observație. Acest raport a fost întocmit de administratorul provizoriu Adrian Panciuc în baza informațiilor oficiale obținute de la registrele de stat, instituțiile bancare, Serviciul Fiscal de Stat, executorul judecătoresc și alte entități, iar concluziile sale sunt direct relevante pentru existența temeiurilor de insolvabilitate. Cu toate acestea, aceste constatări nu au fost valorificate de prima instanță la examinarea cererii de alăturare.

Susține că instanța de insolvabilitate avea obligația să aplice art. 28 alin. (6) în forma și în limitele stabilite de legiuitor. Norma oferă creditorului dreptul de a se alătura prin referință, fără să prevadă o valoare minimă a creanței. Condițiile de formă și conținut specifice cererii introductive a creditorului nu pot fi transferate automat asupra instituției alăturării, deoarece aceasta are o reglementare proprie și un scop procedural distinct.

Chiar și în ipoteza în care instanța ar fi considerat că pragul de 10 salarii medii nu este atins, soluția juridică nu putea fi restituirea cererii de alăturare pe motivul existenței unui obstacol valoric nespecificat de art. 28 alin. (6). Instanța trebuia să examineze probele prezentate și să stabilească dacă, în ansamblul lor, acestea sunt suficiente pentru a demonstra temeiul general de intentare a procesului — incapacitatea de plată.

În acest sens, indică că este relevantă și jurisprudența Curții Constituționale. În DCC nr. 134 din 15 noiembrie 2018, §22, Curtea a subliniat că, atunci când instanța nu aplică rigid o anumită condiție, trebuie să dispună de alte probe pertinente privind certitudinea și exigibilitatea creanței. Deși cauza respectivă viza cererea introductivă, raționamentul confirmă importanța examinării probelor și

imposibilitatea reducerii analizei la un singur indicator numeric atunci când legea permite dovedirea prin alte mijloace.

În plus, DCC nr. 17 din 06 februarie 2025 a avut ca obiect, între altele, art. 28 alin. (6) din Legea insolvabilității și instituția alăturării la cererea introductivă. Chiar dacă sesizarea a fost declarată inadmisibilă, decizia confirmă caracterul distinct și expres reglementat al mecanismului procedural al alăturării.

Susține că încheierea contestată se întemeiază pe o condiție care nu este prevăzută de art. 28 alin. (6) din Legea insolvabilității și extinde nejustificat condițiile aplicabile cererii introductive inițiale asupra cererii de alăturare. Pragul de 10 salarii medii pe economie reglementează prezumția incapacității de plată, nu interdicția de a demonstra incapacitatea prin alte probe.

Mai susține că a prezentat o creanță principală certă, lichidă și exigibilă, în cuantum de 143 163,44 lei, rezultată din mărfuri efectiv livrate și neachitate. La aceasta se adaugă împrejurările privind durata întârzierilor, măsurile prealabile întreprinse pentru recuperarea creanței, existența unei cereri introductive deja admise spre examinare și faptul că creditorul inițial a încheiat o tranzacție, fără ca obligațiile debitorului să fie stinse prin plată.

În aceste circumstanțe, consideră că restituirea cererii de alăturare fără examinarea efectivă a probelor și prin invocarea unei limite valorice neprevăzute de lege afectează exercitarea dreptului procedural al creditorului de a participa la procedura colectivă de insolvabilitate.

La data de 12 octombrie 2026 cauza a parvenit pentru examinare la Curtea de Apel Sud sediul Comrat. (vol.II, f.d.59)

Ulterior, în adresa participanților la proces a fost expediată copia recursului declarat de către avocatul Botnari Andrei în interesele Î.C.S. „Agrimatco-Service” S.R.L. împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 08 septembrie 2026, părților comunicându-li-se despre necesitatea prezentării referinței la recursul declarat. (vol.II, f.d.68)

Studiind materialele cauzei și verificând argumentele invocate în cererea de recurs, Completul de judecată ajunge la concluzia că se impune restituirea recursului declarat de către avocatul Botnari Andrei în interesele Î.C.S. „Agrimatco-Service” S.R.L., întrucât încheierea contestată nu este susceptibilă de a fi atacată cu recurs, pentru următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 426^1 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, *instanţa de recurs este în drept să restituie*

recursul împotriva încheierii dacă încheierea nu poate fi atacată cu recurs, potrivit legii.

Potrivit art.8 alin. (2) din Legea insolvabilității, *încheierile instanţei de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării şi numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege.*

Conform prevederilor art.22 alin.(1) a Legii menționate, *instanţa de insolvabilitate restituie fără examinare cererea introductivă întocmită cu încălcarea art.20 sau a art.17.*

Totodată, potrivit art.28 alin.(6) a Legii, *în cel mult 30 de zile de la notificarea efectuată conform art.26, creditorii prezintă o referinţă la cererea introductivă, prin care se opun intentării procesului de insolvabilitate ori se alătură cererii introductive prin înaintarea creanţelor asupra patrimoniului debitorului.*

Primordial, Completul de judecată ține să menționeze că cererea introductivă și cererea de alăturare la aceasta, constituie acte procedurale intrinsec distincte, fiecare fiind caracterizată de un obiect juridic specific și o finalitate procesuală proprie. În virtutea principiului legalității căilor de atac, normele imperative care reglementează posibilitatea de a ataca cu recurs încheierea de restituire a cererii principale au un caracter strict și de strictă interpretare. Prin urmare, în absența unei dispoziții legale exprese, această facultate procesuală nu poate fi extinsă prin analogie sau extrapolare asupra încheierii prin care se dispune restituirea cererii de alăturare.

În același context, Completul de judecată ține să menționeze că Recomandarea nr. 101 din 9 februarie 2018 a Curții Supreme de Justiție urmează a fi avută în vedere în partea ce ține de aplicarea principiului caracterului limitativ al actelor judecătorești susceptibile de recurs în procedura insolvabilității. Deși actul metodologic nominalizat trasează liniile directoare privind admisibilitatea căilor de atac în această materie, se impune precizarea că textul recomandării nu reglementează în mod expres și textual situația specifică a încheierii de restituire a cererii de alăturare. Cu toate acestea, lipsa unei mențiuni directe nu echivalează cu o lacună de reglementare, întrucât concluzia privind restituirea cererii de alăturare în acest caz derivă cu certitudine din interpretarea sistematică, logică și teleologică a dispozițiilor legale incidente, coroborate cu spiritul Legii insolvabilității nr. 149/2012.

Prin urmare, în lipsa unei norme speciale, exprese și derogatorii în textul

Legii insolvabilității nr. 149/2012 care să prevadă în mod explicit posibilitatea exercitării recursului împotriva încheierii de restituire a cererii de alăturare la cererea introductivă, operează regula generală a inadmisibilității.

Având în vedere că materia insolvabilității este guvernată de principiul celerității și al caracterului strict limitativ al actelor judecătorești susceptibile de a fi atacate separat, Completul de judecată conchide că actul judecătoresc contestat nu se încadrează în categoria celor pasibile de atacare pe calea recursului, fiind un act procedural de parcurs și nesusceptibil de reformare pe această cale separat de fondul cauzei.

Raportând la caz dispozițiile enunțate, instanța de recurs constată că încheierea prin care s-a dispus restituirea cererii de alăturare a creditorului Î.C.S. „Agrimatco-Service" S.R.L. la cererea introductivă, nu este susceptibilă de a fi atacată cu recurs separat de hotărâre, or actul judecătoresc vizat nu împiedică desfășurarea de mai departe a procesului.

În contextul celor enunțate, Completul relevă că recursul avocatului Botnari Andrei în interesele Î.C.S. „Agrimatco-Service" S.R.L., împotriva încheierii prin care s-a dispus restituirea cererii de alăturare a debitorului Î.C.S. „Agrimatco-Service" S.R.L., a fost declarat contrar dispozițiilor legale, fapt ce impune restituirea acestuia.

Conducându-se de prevederile art.423, art.426[1] alin.(1) lit. e) din Codul de procedură civilă al RM, *Completul de judecată*

d i s p u n e:

Recursul declarat de către avocatul Botnari Andrei în interesele Î.C.S. „Agrimatco-Service" S.R.L. împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 08 septembrie 2026, adoptată în cadrul cauzei de insolvabilitate față de debitorul Gospodăria Țărănească „Marcu Dragoș Stelian" s. Enichioi, prin care a fost restituită cererea de alăturare a debitorului Î.C.S. „Agrimatco-Service" S.R.L. la cererea introductivă, *se restituie recurentului, întrucât, în temeiul legii, încheierea instanței nu este susceptibilă de a fi atacată cu recurs.*

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte de ședință, judecător: Judecător: Judecător:

MIRONOV Andrei HUDOBA Valeri COLEV Grigori